

Jack el negro: missió impossible?

Miquel Sbert Barceló

Aquesta és una de les pel·lícules més destacables de les filmades a Mallorca. Es tracta d'una realització especialment maleïda i injustament oblidada, però que va causar un gran impacte sobre la població mallorquina que mai cap altre ha aconseguit -i no ens oblidam ni de *Bahia de Palma* (J. Bosch, 1962) ni de *Un trono para Christy* (L.C. Amadori, 1959). El seu títol original *Captain Black Jack* o *Black Jack* -nom d'un joc d'atzar- erròniament traduït va ser el què finalment va prevaler - (A França també se le va distribuir com *Jack le noir*). Fins i tot una famosa sala de festes del Jonquet, que va aparèixer en aquelles saons, va adoptar-se el seu nom. Va ser important per ser la primera pel·lícula realitzada en coproducció amb els Estats Units. L'any 1949 en plena postguerra, quan el cinema era el divertiment-rei i es trobava al seu punt àlgid de popularitat, quan la curiositat que els mal-

lorquins provocaven al visitant era just comparable a la que ells provocaven entre els illencs, l'arribada d'un equip d'actors que incloïa el cínic George Sanders d'*Eva* al *Desnudo*, el sempre malmenat per les dones Herbert Marshall, la moderadament dolenta Agnes Moorehead i una bellesa que havia protagonitzat una pel·lícula escandalosa, *La madonna de las siete lunas* (A. Crabtree, 1944) i de la qual aleshores s'exhibia segurament la seva millor pel·lícula *Tierra generosa* (J. Tourneur, 1946), així com el francès Marcel Dalio i l'alemany Gerard Tichy, es va convertir en l'esdeveniment de l'any. L'aportació espanyola estava integrada per José Nieto, José María Lado, José Jaspe, Rafel Bardem i Howard Vernon. L'exotisme el posaven Lola Flores i Manolo Caracol, que eren uns assidus als teatres palmesans, i l'agrupació folklorica mallorquina *Aires de Montanya*.

El seu rodatge va començar a principi de setembre del 1949 i va acabar a principi del 1950, es va estendre per molts dels llocs més bells de l'illa, quan encara els destrossos es

limitaven (?) a la talla d'arbres per tal d'emprar-los com a combustible. Es va filmar -entre altres llocs- a les coves del Drac, al torrent de Pareis, l'hotel Mediterrani, sa Dragonera i el port de Palma, quan encara no existia el Passeig Marítim. El director de fotografia en blanc i negre, va ser André Thomas, marit de Patricia Roc. El director, el francès Julien Duvivier (1896-1967) havia començat com a ajudant de direcció a les famoses sèries mudes franceses i que incloïa *Carnet de baile* (1937) o *Al margen de la vida*. (1943). De director adjunt va oficiar-ne l'espanyol José A. Nieves Conde. La música era de Joseph Kosma, el muntatge de Margarita Ochoa i el decorador Sigfrido Burmann.

Es tracta d'un joc d'aparences en què finalment ningú es el que sembla. Un vaixell que navega pel Mediterrani ple de refugiats polítics no troba cap país que els vulgui. Els més rics arriben a Mallorca. Les revelacions sobre els personatges i el que finalment succeï amb el vaixell mantenen l'interès de la pel·lícula, els exteriors de la qual foren filmats totalment a Mallorca.

La seva esperada estrena al cine Avenida -malgrat les adverses crítiques que va rebre es va convertir en un dels èxits de taquilla de la temporada. ■

